

عنوان مقاله:

مناسبات علمی ایران دوره ایلخانی با دیگر ملل و مناطق

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشهای تاریخی ایران و اسلام، دوره 16، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

امیر دهقان نژاد - دکتری تاریخ علم دوره اسلامی، گروه تاریخ علم، پژوهشکده مطالعات فلسفی و تاریخ علم، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تهران، ایران.

فضل الله فولادی - استادیار دانشگاه فرهنگیان لرستان، گروه آموزش تاریخ، دانشگاه فرهنگیان لرستان، خرم آباد، ایران

محسن رحمتی - استاد، گروه تاریخ، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران

خلاصه مقاله:

در دوران ایلخانان (۷۳۶-۶۵۴ ه. ق)، با توجه به گستردگی قلمرو مغول و همچنین تسامح و تساهل فکری و مذهبی آنان، فضای مناسبی جهت تردد عالمان و اندیشمندان سرزمین های مختلف در ایران به وجود آمد که در سایه آن مناسبات علمی گسترده ای بین قلمرو ایلخانی و دیگر کانون های تمدنی جهان آن عصر برقرار شد. در این فضا، حمایت همه جانبه متولیان علم و آموزش در ایران به همراه روحیه دانش پژوهی، رحله طالبان علم، رفت و آمد گسترده دانشمندان ایران و دیگر سرزمین ها را رقم زد. این روابط دوسویه، در احیای فعالیت های علمی در ایران و مبادله میراث و یافته های علمی این سرزمین با ملل مختلف از شرق دور تا دنیای غرب نقش بسزایی داشته است و باید آن را از نتایج مثبت و قابل ملاحظه حکومت ایلخانان در بعد علمی و فرهنگی در ایران قلمداد کرد. در این مقاله، با رویکرد توصیفی - تحلیلی، ضمن شرح مبادلات علمی بین دانشمندان قلمرو ایلخانی با اندیشمندان دیگر کشورهای جهان، علل و عوامل زمینه ساز برای پیدایش این مناسبات مورد بررسی قرار خواهند گرفت.

کلمات کلیدی:

ایران، مغول، ایلخانی، مناسبات علمی، علوم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1678573>

